

Interpellation

Till ansvarigt regionråd

Angående läget på patologen

Vi blev nog alla lika bestörta när vi fick veta vad som hade hänt på patologen i Västerås förra våren. Medarbetare hade blivit förgiftade på jobbet och en fick söka akut sjukhusvård. Det var kulmen på en lång rad händelser. Regionen kopplade snabbt in regionhälsan, ordnade med låsta kylar, kameraövervakning och väktare. En polisutredning inleddes men har nu lagts ner. Den förgiftade anställde är fortsatt sjukskriven och andra känner oro över att gå till jobbet.

Kanske är det som inträffat ytterst ett symptom på en ohälsosam arbetsmiljö med konflikter i gruppen och långvarig stress till följd av obalans mellan krav och befintliga resurser. Ständiga chefsbyten, med tio chefer på åtta år, och svårigheter att rekrytera nya medarbetare, i kombination med lång introduktionstid för nyanställda. När det inte finns tid för upplärning så att anställda kan växla arbetsuppgifter mellan flera stationer riskerar arbetet också att bli fysiskt monotont. För tillfället har verksamheten en inlånad chef från regionens chefspool.

I samband med förgiftningen kopplades Arbetsmiljöverket in. Verket identifierade flera brister i den psykosociala arbetsmiljön och i det systematiska arbetsmiljöarbetet. Vid en förnyad inspektion i höstas bedömdes dock att regionen har vidtagit tillräckliga åtgärder och ärendet avslutades. Regionens skyddsrondd vittnar dock om fortsatt hög arbetsbelastning. Flera personer är sjukskrivna och bemanningen är otillräcklig. Möjligheten till återhämtning är i princip obefintlig eftersom det nästan alltid är ett högt tryck och kollegor behöver hjälp. Regionens egen analys visar på en hög risk att fler medarbetare blir sjuka eller säger upp sig.

Personalen på patologen har en nyckelroll för fortsatt vård och behandling av allvarliga sjukdomar. Här undersöks främst vävnadsprover och organ från kirurgi eller biopsier. Huvuddelen av arbetet handlar om att diagnosticera och prognostisera cancer, men det kan även handla om att upptäcka inflammationer och infektioner. För patienternas skull är det förstås viktigt att prover hanteras i tid, både för att de inte ska förstöras, men också för att patienter ska slippa oroa sig onödigt länge på grund av långa svarstider. Personalbristen innebär att prover inom standardiserade vårdförlopp prioriteras medan rutinprover får vänta. I värsta fall kan allvarliga diagnoser försenas, även när vanliga provsvar dröjer. Den vetskapen skapar en etisk stress hos personalen som försöker att hinna med trots underbemanning.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga ansvarigt regionråd:

- Vad gör regionen nu när polisutredningen är nedlagd för att de anställda på patologen ska känna sig trygga på jobbet?
- Varför har regionen inte agerat mer kraftfullt efter tidigare anmälda avvikelser ?
- Vilka åtgärder kommer du att vidta för att förbättra bemanningen på patologen?
- Hur många försenade, felaktiga och uteblivna provsvar kan kopplas till personalbrist?

Heidi-Maria Wallinder (V)

20250131